

Jeremiás siralmai

Nagyhét / Nagycsütörtök

Kez - dő - dik Je - re - mi - ás
 pró - fé - ta si - ral - ma.
 A - leph.
 Mint ül a vá - ros ma - gá - ban
 öz - vegy - ként nép - pel te - le,
 most a - dó - zó lett az úr - nő,
 s annyi nem - ze - tek fe - je.

2. BETH.

Sírva sír éjjel, s könnyúi orcájára ömlenek,
 kedvesi s vigasztalói ellenségek lettenek.

3. GHIMEL.

Júda a nagy szolgaságból pogányokhoz költözött,
 nem talált nyugtot, s fogoly lón nagy szorongások között.

4. DALETH.

Gyászolnak Sion ösvényi, mert nincs ünnepre jövő,
kapuja rom, papja, szüze benne mind oly szenvedő.

5. HE.

Üldözői eltiporták, mert az Úr szólt ellene,
vétkéért, s az üldözőknek a kisedet fogoly leve.

Je - ru - zsá - lem, Je - ru - zsá - lem,
térj meg a te U - rad - hoz,
Is - te - ned - hez!

The musical score is written on three staves in G major (one sharp). The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Hungarian. The first staff contains the first two lines of the verse, the second staff contains the third line, and the third staff contains the fourth line. The lyrics are: 'Je - ru - zsá - lem, Je - ru - zsá - lem, térj meg a te U - rad - hoz, Is - te - ned - hez!'.

Jé - zus az O - laj - fák he - gyén
A - ty - já - hoz e - se - de - zett:
A - tyám, múl - jék el tő - lem
e po - hár, hogy - ha le - het!

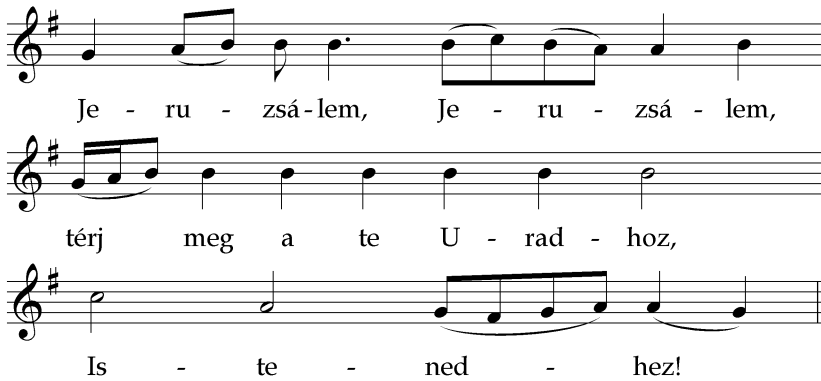
The musical score is written on four staves in G major (one sharp). The melody continues from the previous section. The lyrics are: 'Jé - zus az O - laj - fák he - gyén, A - ty - já - hoz e - se - de - zett: A - tyám, múl - jék el tő - lem, e po - hár, hogy - ha le - het!'.

2. Kész a lélek, de erőtlén
a test, ébren legyetek,
könyörögvén, hogy kísértet
tőrébe ne essetek!

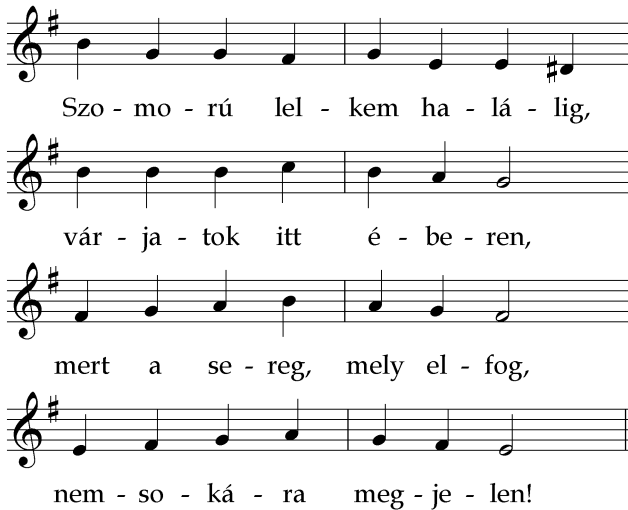

Si - on szü - zé - nek le - hull - tak
min - den é - kes - sé - ge - i,
s mint le - ge - lőt nem le - lő kos
lettek fe - je - del - me - i.

2. Jeruzsálem régi kínja, s vétkéről emlékezők,
midőn ellenségi közt volt, s szombatit kinevették.
3. Jeruzsálem vétke nagy volt, bujdosóvá lett azért,
dicsérői megvetették, és ő elfordulva sírt.
4. Oly nagyon meg volt alázva, jövőt s mindent feledett.
Lásd, Uram, ínségem mily nagy, s ellenem mily büszke lett!

Je - ru - zsá - lem, Je - ru - zsá - lem,
térj meg a te U - rad - hoz,
Is - te - ned - hez!

Szo - mo - rú lel - kem ha - lá - lig,
vár - ja - tok itt é - be - ren,
mert a se - reg, mely el - fog,
nem - so - ká - ra meg - je - len!

2. Ti elfuttok, én elmegyek
áldozatul értetek,
itt az óra s már nyúlnak
énrám a bűnös kezek.

Jód.

Az el - len ke - zét minden - re

tet - te, mit ő sze - re - tett,

és po - gány ment szent he - lyé - re,

nem nézvén tör - vé - nye - ket.

2. KAPH.

Az egész nép sírt kenyérért, s kincsen élelmet veve.
Nézd, Uram, s vedd fontolóra, néped mily szegény leve!

3. LÁMED.

Ó, ti mind, kik úton jártok, lássátok, s figyeljete:
van-e kín, mint milyet az Úr kezétől én szenvedek?

4. MEM.

Csontjaimba a magasból Ő tüzet lövelgetett,
s hálót vetve lábaimnak, bánattal emésztetett.

5. NUN.

Rajtam van bűnöm igája, s azt kezével fonta meg:
oly kezekbe tett az Isten, honnan föl nem kelhetek.

Je - ru - zsá - lem, Je - ru - zsá - lem,
térj meg a te U - rad - hoz,
Is - te - ned - hez!

Lát - tuk őt és nem volt szí - ne
és é - kes te - kin - te - te,
ő vi - se - lé bú - nün - ket,
s kint é - ret - tünk szen - ve - de.

2. Minden gonoszságainkért
ő megsebesítettett,
s az ő sebei által
nyert lelkünk enyhületet.